

D E N Í K

† **Prof. Dr. Karel Svoboda**, řádný profesor pojišťovatelství a pojistného práva na čes. vys. učení technickém v Praze, zemřel po krátké nemoci ve věku 55 let dne 3. října 1934. Předčasně zesnulý narozen 3. května 1880 v Domažlicích, po absolvování právnické fakulty a po krátkší advokátní praxi vstoupil do služeb u gen. zastupitelství Assicurazioni Generali v Praze a poté do služeb u Pražské městské pojišťovny. Tím získal si bohatých vědomostí, jichž poté účelně použil ve svém definitivním postavení, byv po habilitaci jmenován 30. XI. 1927 řádným profesorem na čes. vys. učení technickém, když před tím po několik roků supploval svůj obor, ježž poté zastával jako profesor řádný. Vedle článků v odborných časopisech napsal a uveřejnil monografii: Historický vývoj pojišťovatelství (1926) a Hospodářská a právní povaha životního pojišťování. Též *P r á v n í k* přinesl v roce 1909 úvahu: Městské pojišťovny u nás a v cizině. Před svým jmenováním na čes. vys. učení technickém byl administrativním přednostou Pražského soc. ústavu, toho času byl náměstkem starosty primátora měst pražských a kromě četných funkcí čestných byl předsedou revisní komise Ústřední sociální pojišťovny v Praze. Čest jeho památce!

† **Dr. Jan Žáček**, býv. rak. ministr krajan a advokát v Brně, jeden z nejstarších našich právníků, zemřel dne 4. října 1934, dosáhnuv úctyhodného stáří 85 let. Po studiích v Praze a ve Vídni usadil se jako advokát roku 1880 v Olomouci a později v Brně. Dr. Žáček zanechal si čestnou památku v našem společenském, právním i politickém životě. Nesčetné zásluhy získal si nejen na poli jazykových práv české většiny na Moravě, ale hlavně svojí veřejnou činností ať jako poslanec na sněmu moravském, ať na radě říšské, vyniknův jako ohnivý řečník v postavení jako advokát i jako čelný funkcionář sněmu (předseda Klubu čes. poslanců na sněmu), tak i rady říšské (místopředseda posl. sněmovny). Jeho vlastnost jako neohroženého bojovníka za česká práva nejlépe zračí se při hájení proti útoku na práva tato, když vymohl sankci pro protičeské zákony (Luegrovy), usnesené dol. rak. sněmovnou, vystoupil společně v Bráfem z kabinetu rak., čímž dal najevo, že věrnost ke zděděným zásadám svého národa byla mu milejší, nežli místo v tehdejší korunní radě. Naše právnictvo zachová mu nejčistší věčnou památku.

Dr. J. Javůrek a Dr. Em. Zítek †. Následkem oslav 100letých narozenin prof. Dr. Randy nemohl »Právník« včas vzpomenouti úmrtí dvou význačných právníků: Dr. Jana J a v ů r k a a Dr. Emanuela Z í t k a. Dr. Javůrek, advokát v Hradci Králové a později v Praze, bývalý dlouholetý místostarosta Právnické jednoty, stál v čele různých kulturních i hospodářských institucí. Byl též zkušebním komisařem při státní zkoušce judičiální na universitě Kar-

lově, při zkouškách advokátních, zasedal v kuratoriu kolejí Hlávkových, činně byl účasten i při zřizování studentských kolejí Kautnicových v Brně. Byl místopředsedou prvního sjezdu českých právníků a členem státního soudu. Vedle toho byl činný i literárně. Zemřel ve věku 83 let. — Dr. Emanuel Zítek, populární obhájce ve věcech trestních a starším právníkům známý překladatel z polštiny (přeložil Rittnerovo Církevní právo katolické), zemřel v Brandýse n. L. ve věku 78 let. Vedle svého povolání působil i literárně jako spisovatel historických románů.

Kardinál Petr Gasparri †. V těchto dnech zemřel vysoce významný člen papežské kurie, kardinál Petr Gasparri, narozený ve Visso r. 1852.

J a k o p e d a g o g působil kdysi v Římě na školách Pontificii seminarii romani ad s. Apollinarem, kde učil teologii sakramentální, dále na Collegium urbanum de propaganda fide — vykládal tam kanonické instituce — a na pařížském Institutu katolickém, vyučuje kanonickému právu.

J a k o ť t o s p i s o v a t e l zabýval se s oblibou tématy o svátostech. Byl bezvýhradným stoupencem nauky, oficiálně hlásané církví římskokatolickou. Zvláště je uvéstí K a n o n i c k é t r a k t á t y: De matrimonio — dílo z jeho publikací nejvýznamnější, De s. ordinatione a De ss. eucharistia.

Za jeho činnost dostalo se mu čelného postavení u papežského dvora, kde měl možnost působiti v politice i v zákonodárství. Nelze pominouti mlčením účast zemřelého v komisi, která pracovala na zákoníku, platném v římskokatolické církvi. Codex iuris canonici ve vydáních, opatřených předmluvou a poznámkami Gasparriho, patří k cenným pramenům vědeckého zpracování dnešního práva kanonického, neboť byl Gasparri ve funkci tajemníka, později zpravodaje a konečně předsedy legislativní komise osobností zákonodárcově vůli jistě blízkou.

Soukr. doc. Dr. J. Tureček.

Pamětní deska byla odhalena dne 30. září 1934 v Přehořově u Soběslavi zesnulému prof. JUDr. Karlu Kadlcovi na jeho rodném domě. Slavnosti se zúčastnili nejen četní žáci a přátelé Kadlcovi, nýbrž i hojně hostí z kraje soběslavského, zástupci úřadů a sousedních obcí, žactvo učitelského ústavu v Soběslavi, různé spolky atd. Úvodem k slavnosti byl pěvecký sbor Bedřicha Smetany »Sláva tobě«, který přednesli žáci učitelského ústavu ze Soběslavi. Nato starosta obce p. Š e d i v ý uvítal účastníky slavnosti, po něm prof. E. Neuman promluvil o prof. Kadlcovi jako o jihočeském rodákovi, jenž náleží mezi vynikající muže, jež dal český jih národu. O životním díle Kadlcově proslovil řeč profesor T. S a t u r n í k, jenž v závěru své řeči zároveň poděkoval jménem profesorského sboru právnické fakulty za poctu, které se odhalením pamětní desky zesnulému členu sboru dostalo. Další projevy učinili rektor university prof. D r a c h o v s k ý, za universitu v Bratislavě prof. H o r n a, za Národní museum ředitel knihovny